

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) WIELKA-POHULANKA 19—7.

Nr. Wilno, dnia 10 sierpnia 1933 r. 905.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIE POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział.str.	
1. List z Wilna.-	I.	1.
2. Dokoła podróży posła niemieckiego Zechlina.-	"	"
3. Wyniki dochodzenia w sprawie katastrofy "Lihtu- anici".-	"	"
4. "Lietuvos Aidai" o wierszu Iłlakowiczówny "Kocham Wilno".	"	"

III. ZAGADNIENIE POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

K r o n i k a.

5. Zjazd delegatów Zw.Wyzw.Wilna okręgu kowieńskiego.	III.	2.
6. Dementi w sprawie rozłamu w Federacji Pracy.-	"	"

-----000-----

I. ZAGADNIENIE POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

L i s t z W i l n a. "Trinitas" Nr.31 z dnia 3 sierpnia zamieszcza list z Wilna podpisany przez A.Koszkę, który m.in. pisze:

Na pierwszy rzut oka w kraju naszym możnamię dojrzeć litewskości, lecz pomówiwszy ze starszymi ludźmi, lub inteligentami przekonamy się, że tli się w nich płomyk litewski, który przy sprzyjających okolicznościach mógłby wybuchnąć niegorszym płomieniem, niż w Kownie. Polacy prowadzą ożywioną agitację, wykorzystując dla niej różne organizacje społeczne i środki państwowe. Wiś uważy za wielką łaskę, o ile prolonguje się jej opłatę podatku chociażby na tydzień. Łaski tej jednak doznają tylko ci, którzy wyrzekają się utrzymywania jakichkolwiek stosunków z organizacjami i inteligencją litewską. Po wsiach chodzą różni agitatorzy, którzy namawiają do różnych kół polskich. Namawiana ustawicznie ludność czasami nawet wacha się. Jednak w Wileńszczyźnie istnieje jeden bezpłatny a bardzo silny czynnik podtrzymujący litewskość. Czynnikiem tym są polscy komornicy, sekwestраторzy i inni likwidatorzy polskości. Wystarczy, aby taki pan gdzie się pokręcił, a cała praca agitatorów idzie, za przeproszeniem do diabła. Dla wzmocnienia akcji polskiej wprowadzone zostały t.zw. litewskie audycje radjowe, w których przemawia się po litewsku, lecz w duchu przychylnym dla Polski. Czasami wprost tłumaczy się na język litewski artykuły przywódców polskich. Ponieważ jednak audycje te przeznaczane są dla inteligencji i poruszają tematy polityczne, przeto ludność nasza mało ich słucha. Przy przemówieniach tych jednak otrzymuje jaką taką pracę kilka młodzieńców litewskich xxxxxxxx ze starym socjaldemokratą Dauksza-Kaupasem na czele. Jednakże sterowany, przy pomocy protokołów policyjnych i innych metod biurokracyjnych wsi, nawet najśłodsze słowa okupantów zawsze biczem trącą. W tem miejscu następuje obrażająca wzmianka pod adresem Marszałka Piłsudskiego, o którym autor listu pisze, iż Marszałek Piłsudski nawet mało wtrąca się w sprawy swego Ministerstwa i jedynie podpisuje przygotowane rozkazy, przyjmuje defilady wojskowe i t.p. Dla rozerwania Piłsudskiego utworzoną została jego majątku kancelarja państwowa zakrawająca na dekorację teatralną, w której rzekomo rozstrzygane są sprawy państwowe. W rzeczywistości nie wykonuje nikt tych rozporządzeń, faktycznie zaś Polską xxx rządzi grupa współpracowników Piłsudskiego składająca się z 25-30 osób. Należy sądzić, iż grupa ta łatwo nie wypuści ze swych rąk ster rządów. Partja Marszałka posiadając w swych rękach kadry oficerskie spodziewa się wygrać walkę z innymi partjami. Polityczni wrogowie Piłsudskiego pocichu przyznają, iż sposób rządzenia jest obecnie dla Polski najbardziej właściwy, gdyż nie posiadając własnego programu politycznego piłsudczycy realizują kolejno programy prawicowe /eksterminacyjna polityka mniejszościowa/i lewicowe /etatyzm/. Litwinom i Ukraińcom naturalnie najbardziej odpowiadałyby rządy przedstawicieli ludu polskiego, lecz rządów takich prawdopodobnie ludność się nie poczeka. Ponieważ polscy chrześ.-demokraci połączyli się z narodowymi-demokratami, przeto rządy ich nie rokują Litwinom nic dobrego. To też należy przyznać, iż obecny rząd taki, jakim jest, stosunkowo jest najbardziej znośną ze wszystkich możliwych kombinacji.

W Wilnie od niejakiego czasu istnieje "Klub Włóczęgów". Jest to wcale realne ugrupowanie ludzi bliskich piłduczykom, które szuka dróg porozumienia z Litwą. Trudno powiedzieć, jak dalece wpływową jest ta organizacja, lecz są to jedyni Polacy, którzy rozumieją nienormalną sytuację Wilna i serdecznie pragnęliby ją naprawić. Z nimi przynajmniej mówić można. Wszyscy inni Polacy są albo obskurantami i nie chcą nic słyszeć o niepodległej Litwie, lub też obiecują przy pierwszej sposobności pokazać Litwie zbrojne pazury. Pośród piłsudczyków obserwuje się pewne romantyczne sympatje względem Litwy. Ogólnie jednak biorąc, jest to kompanja bardzo różnobarwna do której poza adeptami armji rządzącej należy element komunizujący obok żywiołów monarchistycznych. Nominalną władzę Piłsudskiego z różnych względów popierają wielcy agrariusze, konserwatyści, przemysłowcy, właściciele kopalń i t.d. Wszyscy oni są przekonani, że chociaż obecnie w Polsce jest źle, to jednak przy innym rządzie może być jeszcze gorzej. Na stanowiska ministrów w Polsce powoływani są przeważnie pułkownicy i generałowie.

Często zachodzą tam zmiany, które piłsudczycy nazywają "zmianą warty". Teki ministerjalne rozdziela elita, składająca się z 30-tu osób. Grupa ta obecnie jest odpowiedzialna za losy Polski. Militaryzuje ona całe życie Polski i kieruje jej polityką zagraniczną.

Dokoła podróży posła niemieckiego Zechlina. Prasa kowieńska / z dnia 7 sierpnia 1933 r./ donosi, iż poseł niemiecki w Litwie Zechlin dokonał ostatnio szeregu podróży. Po swej wycieczce do Estonji poseł Zechlin wyjechał do Berlina, skąd przez Gdańsk pojechał do Kłajpedy. Rozjazdy Zechlina pozostają w związku z litewsko-niemieckimi rokowaniami handlowymi, które Niemcy obecnie pragną wznowić. Niemcy podobno są skłonni do poczynienia gospodarczych ustępstw na rzecz Litwy, w postaci zwiększenia kontyngentów świń i produktów mlecznych. Wzajemnie za te ustępstwa wystawia Niemcy szereg żądań, dotyczących Kr.Kłajpedzkiego. Przedewszystkiem Niemcom chodzi o ponowne wprowadzenie ustalonego przez min.Voldemarasa i Strezemanna trybu rozpatrywania załatwionych w sprawie kłajpedzkiej. Zgodnie z tym porządkiem rozbieżność zdań miała być poddawana, uprzedniemu bezpośredniemu, rozważaniu przez Berlin i Kowno. Poza tem Niemcy pragną wyjednać dla siebie pewne poprawki w ustawie o sądownictwie Kr.Kłajpedzkiego oraz ustępstwa w dziedzinie zezwoleń na zarobkowanie obywateli niemieckich w Litwie.

Wyniki dochodzenia w sprawie katastrofy samolotu "Lithuanica". Prasa kowieńska z dnia 7 sierpnia 1933 r. Według wiadomości utrzymanych z Niemiec w wyniku katastrofy samolotu "Lithuanica" lotnik Dariusz poniósł śmierć na miejscu skutkiem uderzenia o drzewo. Girenas zaś zmarł dopiero później. Godnym uwagi jest, że kobiety, które o godz.5-ej rano ujawniły zdrzutany samolot i szczątki poległych lotników, do godz.9-ej rano zbierały jagody i dopiero potem zawiadomiły policję o wypadku.

"Lietuvos Aidas" o wierszu Iłłakowiczówny "Kocham Wilno". "Lietuvos Aid." Nr.176 z dn. 7.VIII. we wzmiance "piłsudczycy miłośnikami Wilna" zamieszcza recenzję na temat wierszu Iłłakowiczówny p.t. "Kocham Wilno", jaki się ukazał w "Słowie" wileńskim. Specjalną uwagę "Liet.Aid." zwraca na ustęp, w którym Iłłakowiczówna określa swą narodowość.

"Ja, pisze Iłłakowiczówna, jestem z Wilna. Wilno -to Litwa. Litwa ta znajduje się w Polsce. Ja jestem polską-Litwiną, lub też litewską-Polką. Takich jak ja jest wiele. Nie umiemy po litewsku, lecz jesteśmy stantąd, lecz Wilno to nasza stolica..... Kochamy Wilno i wszyscy ci którzy Wilno kochają są nam bliscy. Dlatego też tacy bliscy są nam Litwini kowieńscy. Kowno również jest piękne....."

III. ZAGADNIENIE POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

Kronika.

Zjazd delegatów Zw. Wyzw. Wilna okręgu wileńskiego. "Liet.Aid." Nr.176 /VIII.1933 r./ donosi, iż w dniu 6 b.m. w Kownie odbył się informacyjny zjazd delegatów kowieńskiego okręgu Zw.W zw.Wilna, na który przybyło 26 delegatów oddziału Zw.Wyzw.Wilna. Uczestnicy zjazdu omówili sprawę organizowania "dni wileńskich" i "dni żelaznego funduszu wileńskiego".

Dementi w sprawie rozłam w Federacji Pracy. "Rytas" Nr.177 / z 7.VIII.1933 r./. W związku z krążącymi w prasie litewskiej pogłoskami, iż jakoby litewska Fedracja Pracy ma się rozpaść na dwa obozy, z którego jeden ma nawet wydać własny organ, "Rytas" dowiaduje się, że wersje te są całkiem bezpodstawne.

